

Р Е Ш Е Н И Е
№ 139
гр.Перник, 20 август 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на тридесет и първи юли през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И***., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 405/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Г.А.Т.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 118 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера, определен от експертната оценка на лицензирания оценител на недвижими имоти, дадена въз основа на конструктивно становище и представляваща действителните вреди нанесени на имота му в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт, тъй като несъответствието с изискванията на Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане /МКВП/ в случая е нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, участник в административното производство и разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и

интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокт за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-1887-1 от 07.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че пак жалбата е постъпила в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-1887 от 29.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите

от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата е годна за обитаване и се нуждае от частичен ремонт, като нанесените щети от земетресението са оценени в размер на 820 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 118 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало мотивирано произнасяне по него.

Отказът е постановен при съществено нарушение на административно производственото правило на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Този категоричен извод произтича от обстоятелството, че констатацията на органа за "несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейност на МКВП при МС " не е обяснена и мотивирана по никакъв начин. В хода на съдебното дирене ответникът твърди, че несъответствието се изразява в това, че в случая ставало въпрос за текущ ремонт на жилището на жалбоподателя, за който държавата не дължи подпомагане. Настоящия състав намира, че административният орган не е изпълнил процесуалното задължение да установи обективната истина, като извърши проверка на всички факти и обстоятелства от значение по делото и по категоричен начин да установи дали жилището на жалбоподателя се нуждае от текущ ремонт. По делото са налични противоречиви доказателства. Съгласно чл. 35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. От доказателствения материал по делото, които като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице. В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо, което в случая не е сторено. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 млн. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. В случая след като ответника е приел, че молителя е пострадало лице от природно бедствие, което обстоятелство не е спорно, е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда на чл. 22 от правилника. Именно там са заложени параметрите, с който е следвало да се съобрази органът преди да постанови отказ. Степента на увреждане на имота, опасността от разрушаване, наличието на алтернатива за жалбоподателя, социалния му статус, както и допълващ източник на финансиране са въпроси, които по никакъв начин не са изследвани от органа. Административния орган би могъл да откаже поисканата помощ само след изясняването на всички релевантни факти и обстоятелства от

значение за извършване на преценка за изпълнение на нормативните изисквания. Не е конкретизирано в какво се състоят несъответствията, довели до заключението на административния орган за постановяване на отказа. Недопустимо е мотивирането на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК от страна на органа да бъде извършвано чрез събиране на доказателства и излагане на голословни гласни твърдения в съдебно административното производство по оспорването му. Тъй като в случая става въпрос за отказ, то по правилото на чл. 170, ал. 2 от АПК жалбоподателят е този, който следва да докаже, че са налице предпоставките за издаването на позитивен за него акт. Срещу общата формулировка “несъответствие с изискванията на правилника” същият не може да противопостави годни доказателства, които да оборят неясната воля на органа. В тази връзка в хода на съдебното дирене жалбоподателят представя конструктивна експертиза придружена с количествено стойностна сметка изготвени по повод негова молба вх. № 12/Д-1887 от 2012г.. Тези доказателства като неоспорени от страните се ценят. От същите се установява, че сградата е опасна за обитаване и са налице конструктивни нарушения в целостта на строежа и за възстановяването му са необходими средства в размер на 24 977 лева. Това доказателство е достатъчно за настоящия състав да приеме, че в случая става въпрос не за текущ ремонт, каквато теза се опита да докаже органа, а за основен ремонт, за който се дължи поисканата помощ като размера на помощта следва да се определи по реда на чл. 22, във вр. с чл. 29, ал. 2 от правилника. Настоящия състав е предприел процесуални действия за изясняване на действителните фактическите основания за постановяване на отказа за подпомагане, но съдът не може да замести със свои мотиви липсващите констатации на административния орган. Фактическите основания за издаване на акта са негов задължителен реквизит, който осигурява правилното прилагане на материалния закон и осъществяването на съдебния контрол. С оглед изложеното постановения отказ под т. 118 ще следва да бъде отменен като постановен при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които са повлияли върху фактическите установявания и спазването на материалния закон. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че са налице отменителни основания по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се уважи като основателна.

С оглед обстоятелство, че делото не може да бъде решено по същество, същото като преписка ще се изпрати на МКВП при МС с указания за изясняване на всички относими факти и обстоятелства и издаване на мотивиран акт по отношение на искането на Г.А.Т.,*** заявено с молба вх. № 12/Д-1887 от 29.05.2012г..

Страните не претендират разноси поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г.А.Т.,*** решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 118 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за ново произнасяне по искането на Г.А.Т.,*** заявено с молба вх. № 12/Д-1887 от 29.05.2012г..

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/